

се спиралъ, като че се страхувалъ и другата му ръка да не отрѣжатъ, или пакъ първо обладанъ отъ страсть, а послѣ отъ страхъ, нищо не забелѣжилъ. Най-послѣ нашата казалъ, ако въ разстояние на три дни не му занескѣтъ сабята въ Казанлѫкъ и не му представатъ жената, градецъ на прахъ и пепель ще направи и заминаль.

Священниците разгласили въ църквите и глашатая викаль изъ улиците, че въ когото се намира сабята и страхува се да я покаже, той може да я подхвърли негдѣ, за да не пострада поне градецъ.

Жената явила на мѫжа си сабята и казала, че тя сама ще я представи на властъта, нъ той не ѝ позволилъ и самичъкъ я занесълъ на мюдюрина, който веднага испратилъ и сабята и Лила Бочовъ съ нѣколко заптии при Селими паша въ Казанлѫкъ. Изъ пътя Лило билъ съсипанъ отъ бой. Наскоро го препратили въ Пловдивския затворъ, гдѣто, тоже билъ истязаванъ.

По това време пристигналъ князъ Цертелевъ въ Калоферъ. Гражданите съвѣтвали Лиловица да се представи предъ него и да изложи цѣлата история безъ да скрие нѣщо. Тя се явила и въ присъствието на мюдюрина всичко отъ игла до конецъ расправила. Князъ Цертелевъ планиралъ отъ гнѣвъ и като щѣлъ да заминава къмъ Клисура и Панагюрище, обѣщалъ се да отиде въ Пловдивъ, като казалъ на Лиловица, утрѣ вечеръ да чака мѫжа си. Съ пристиганието си въ Пловдивъ, явилъ се предъ мютесарифина, рассказалъ му случката, осъдиълъ безчестните дѣла на турските чиновници, изискалъ Лила, дальму три лири за пайтонъ и испратилъ го за Калоферъ.

Оставените отъ Селими паша башбозуци скоро били вдигнати и замѣстени съ 400 души войници подъ началството на пловдивчанеца Ширинчи Х. Шерифа. Тѣ изобщо били помаци и звѣрски се обнасяли съ населението. Жена на улицата не смѣила да се покаже, даже и въ църква престанали да отиватъ женитѣ. Х. Ширифъ билъ много добър човѣкъ нъ неможилъ да ги ограничи. Гражданите ги хранили, поили, безъ баници и пилета на софрата не сѣдали а често пихти и пари отъ нѣкои взимали. Тѣ сѣдели и денъ за денъ чакали да ударатъ, ограбатъ населението и изѣгватъ, обаче, щомъ се извѣстили за преминаванието на русите прѣзъ Хайнския проходъ, замъркнали а не осѣмнали — сутренната учи-